

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LEMAN

5 Ağustos
2014
Salı
Sayı:
2014/32
2,5 TL.
(KDV Dahil)
K.K.T.C.:
2.75 TL.

1183



Tam da tahmin edildiği gibi Cumhurbaşkanlığına bir hafta kala rehinelere serbest bırakılacağı açıklamaları yapılmaya başlandı. Erdoğan'ın şovundan sonra sandık seçmenin önüne konulacak...



ISSN D-1300-4867-4
9 770130 048678



SEFER SELVİ

Çocukların bağışlarına bile itiraz etmeyen Erdoğan'a yapılan seçim yardımları, rekor üzerine rekor kırdı..



Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı, Erdoğan'ın açtığı hakaret davalarının, gazeteciler arasında otosansürü arttırdığına dikkat çekti..



Köşk seçimlerinin son düzlüğünde IŞİD'in elindeki rehinelere serbest bırakılarak şov yapılacak senaryosu gerçek oluyor.. Savunma bakanı, "Bugün yarın rehinelere gelecek.." dedi..



Amerikan Başkanı Obama: 11 Eylül saldırılarını gerçekleştirenlere işkence yaptık??



Türkiye Recep Tayyip (TRT) televizyonu, seçim aşamasında Erdoğan'la iyice özdeşleşti..



Sağlık bakanlığı "farklı ilçelere bağlısınız" mevzuatına sığınarak Sivas'taki Alevi köyünün ortak kullanabileceği sağlık ocağına personel göndermiyor..



Utkucan Akyol

Açılışı Ankara'da yapılan ve içinde Recep Tayyip Erdoğan'ın da bulunduğu hızlı tren, Sakarya'nın Arifiye Garı'nda durmak yerine teğet geçince, halkına "gavat" diyen Vali Hüseyin Ayni Coş, hayal kırıklığı yaşadı.



Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, önce "kadınlar iffetli olmalı, ulu orta kahkaha atmamalı" dedi, sonrasında ise "bunu söyleyen biri gerizekalı olmalı" diyerek, bunu aslında "direk görünce dayanamayanlara söylediğini" belirtti. Caner Erkin'in eşi Asena Erkin'in instagram hesabının da sıkı bir takipçisi olduğunu kanıtlayarak, magazin dünyasına da göz kırptı!



SEN ALEVISİN BEN SÜNNİYİM! Recep Tayyip Erdoğan İzmir'de yaptığı konuşmada Kılıçdaroğlu'na seslenerek, "Kılıçdaroğlu sen Alevi olabilirsin. Ben buna saygı duyarım. Bunu açık açık söyleyebilirsin. Ben de Sünniyim. Ben de bunu açık açık söylüyorum. Milleti aldatmaya gerek yok" dedi.

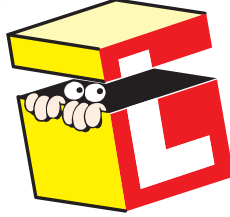


Kocaeli'nde konuşan Erdoğan, "Bankalara gidip paranızı yatırdınız mı?" 1 Lira da olsa yatırın.." açılımı önerdi..



Bülent Arınc'tan kakhaha açılımı!! "Kadınlar herkesin içinde kakhaha atmamalı.."

CEZA İNDİRİMİ OLARAK "TAYT" Erzurum'da boşanma davası sürerken eşi D.K.'yı bıçakla yaraladığı için yargılanan Turgay K., D.K.'nın otomobilde hafif yana yatmış vaziyette oturması ve tayt giymiş olması tahrik sayılarak ceza indirimi aldı...



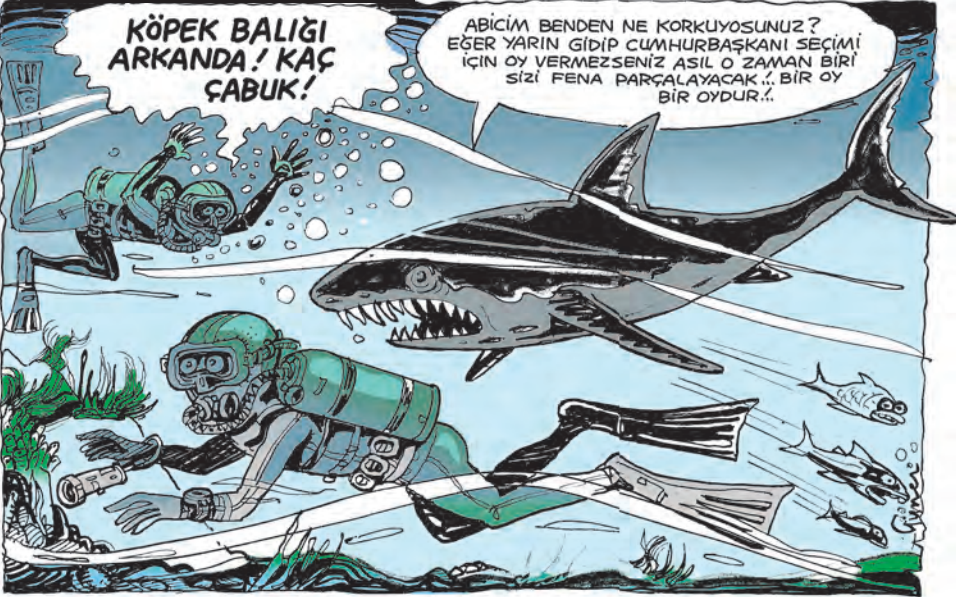
AAHHAHAAİYYHHHH!!

İstiklal Marşı'nı biliyor bilmiyor tartışması uzadıkça uzuyor..

TBMM'nin onayladığı Avrupa Konseyi İstanbul sözleşmesi yürürlüğe girdi..10 Avrupa ülkesi, şiddet gören kadına mülteci statüsü ve sığınma hakkı verecek..



9 Ağustos günü, öğleden sonra..



Kırmızı Şemsiye Cinsel Sağlık ve İnanç Hakları Derneği, Arınc'ın "iffet" çıkışından sonra yaptığı açıklamada, AKP iktidarının, 10 yıllık döneminde seks işçilerinin sayısının 3 kat artarak 300 bine çıktığına dikkat çekti.



Yüksek hızlı tren yavaş da gidemiyor.. Sürekli elektrik kesintileri yüzünüzden yollar da kalıyor, eski Lokomotifler tarafından çekiliyor..

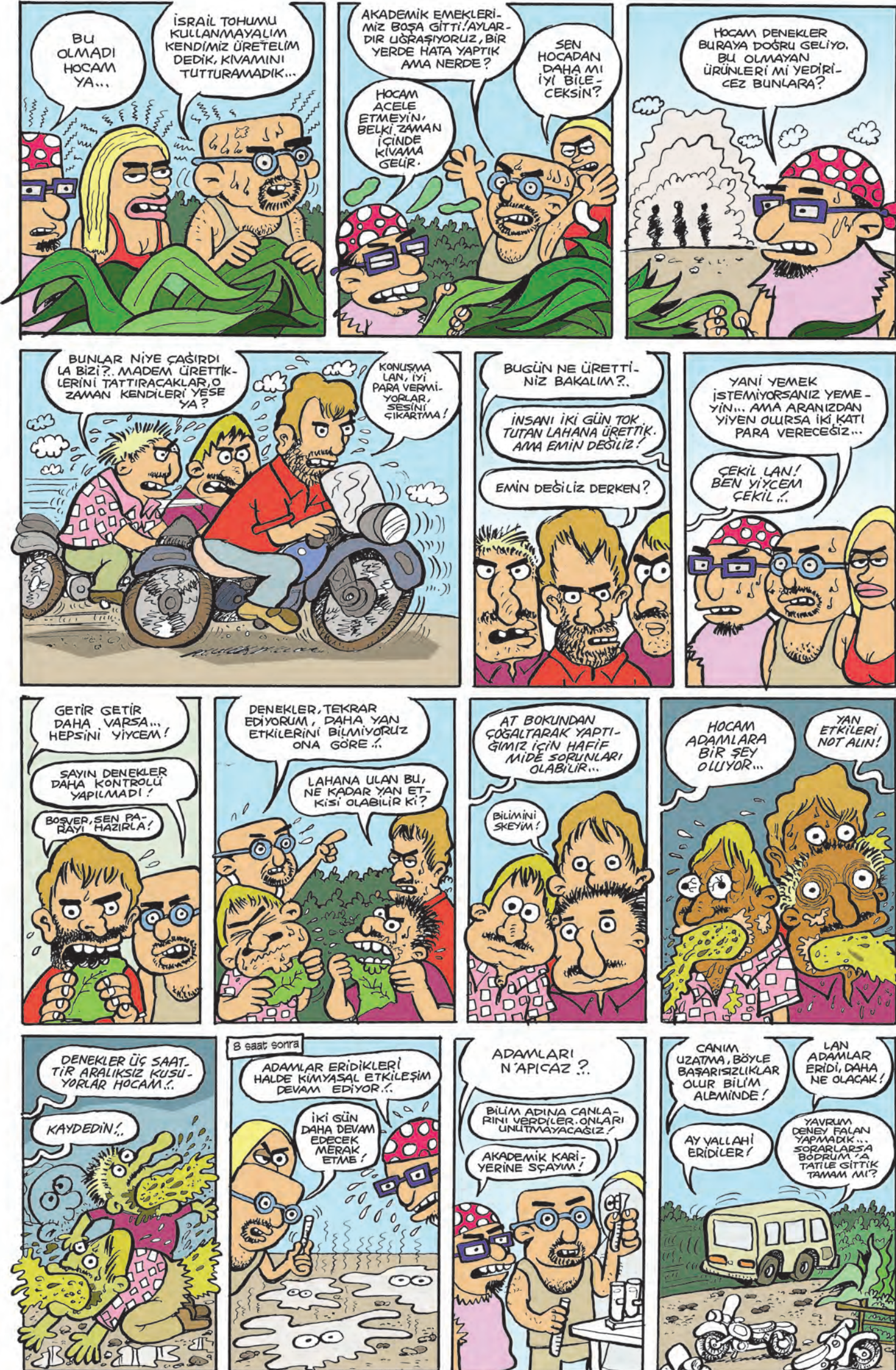


İsrail ateşkes sırasında, hastanelerdeki Pazar yerlerindeki silahsız, savunmasız sivilleri, kadınları, çocukları, bebekleri vurmaya devam ediyor..



Otomatik Patlıcan

- Alper Çelik -



• Bu arada geçen hafta Sel oldu, hortum çıktı, hortum! Ben şahsen İstanbul'un dile gelip; "s.ktirin gidin lan buradan" diye bağırmasını bekliyorum artık; sanki iş o raddeye geldi... Bu arada bilirkişiler diyor ki kuzey ormanları daha fazla talan edilirse yıkıcı hortumlar, fırtınalar artarak devam edermiş; amanin diyeyim amanin!...

• Hızlı tren sürekli arıza yapıyor. "Bizim vergilerimizle" yapılan hizmete beceremediler diye gülecek değilim ama hızlı trenlerini ikidir beğenmedikleri "eski Türkiye trenleri" çekiyor, işte sana ilahi işaret...

• Yüzü doğuya dönük halk sürekli "biz yine iyiyiz" diyor da hiç batıya bakmıyor gerçekten ne haldeyiz görsün.

• Sizin bıyığınız kutu kolanın açma halkasına sıkıştı mı, benim sıkıştı...

• Kazak giydirilmiş köpeklerin bu durumu hakkında içinden de olsa yorum dile getirmemiş insanla tanışık değilim.

• Happy Hour gibi Happy Hour Cuma akşamı mesai bitişi başlar ertesi gün iş olan Pazar gecesi yatana kadar devam eder...

• Bu arada bütün saat reklam-larında reklam için sergilenen saatler onu on geçiyor. Üşenmedim araştırdım; alıcı o şekilden gülen surat algılasın diye öyleymiş. Ulan pazarlama deliliği sen nelere kadirsın.

• Fosforlu Saatinin fosforuna bakmak için karanlık ortam aranmamış insan kişisiyle tanışık değilim.

• Özgüven ve delilik arasında çok ince bir çizgi var bence. Geçen metroda giderken karşımda duran kadın bağıra bağıra kulağında çalan şarkıyı paylaştı bizimle. Asıl garibi de hepimiz bu normal bir şeymiş gibi yolumuza devam ettik.

• "Oğlum hoca sana vurduğu saniyede sen de ona vurunca suç sayılmıyormuş" dememiş lise, ortaöğretim talebesine rastlamadım desem yeri var.

• Moda sahilindeki romanlardan tükürülme tehditleri ile zorlanarak alınan gülü defterinin arasında saklayıp kurutan kıza ne desem boş. Duygusal mısın, kolpacı mısın ben seni anlamadım.

• "İngilizce de küfür yok ki bir fak var, başkada bir şey yok" dememiş adamla kaynaşmam.

• En kötü baba resti; "veririm bi tamircinin yanına görür ebesinin .mini"...

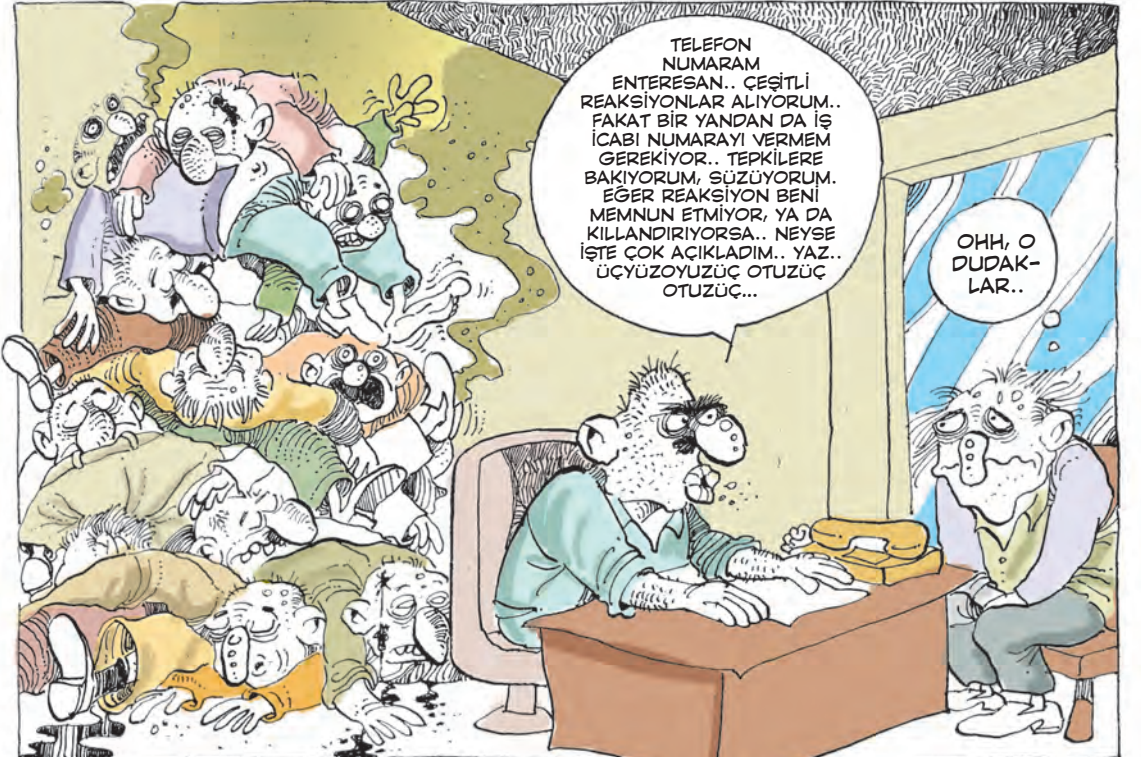
• "Tamircinin Yanı" diye bir gençlik-korku filmi yapasım var.

• Görüşürüz gibi...

otomatikcalper@hotmail.com

* TERFELİ

PICTURES





bir türlü annatamıyannika ansiklopedisi

BÜLBÜL:

Yukardan inerek dala sopaya tutunan ve orada sesi ile bitki arasından nağme, çiçeğe taksim veya müzikal anlamda kursaktan okuyan samimi bir şölenle that kuran ibibik tipinde küçük beden kümes ya da kefez hayvanı.

Örnek: "Hamit, salondaki kafeste yanık yanık öten floryanın ötüşünün kokusu da gelince koşarak tavayı ateşte unuttuğunu ve yağın tutuşarak mutfağı sardığını gördü. Alev sevecen olarak yanağını yalıyordu."



KEMAN:

Avuç ve çene kemiği arasında müzikal köprü oluşturarak çekince gelen itince giden efsanevi çubuğu ve odundan yontularak eskitilmiş ana gövdesiyle virtüözlere layık eser veren dinleti aracı.

Örnek: "Teorik olarak kaşları keman gibi olan Berkkoç, eksi otuza yakın buzlu su içerek dişlerine keman çaldırırken kaşlarını oynatarak tempo tutuyordu."



PİRZOLA:

Etin uç kısmına bağlı olarak enlemesine ve ardıcıl şekilde dövünerek yassıtılmış, sapı tutularak damlayan ve doyumsuz bir şekilde harlayınca damak çeşnisi veren Türk mutfağı.

Örnek: "Elinde meşale, et etrafında turlayarak 'çağdaş döner' peşinde koşan Vakkas, başı dönüp kazaenmeşalesiyle yandaki benzin istasyonuna dalınca döner ve dekorasyon dahil her taraf kebab oldu."



AT:



Çağlardan bu yana söz dinleyerek, insan atalar yanında kendine yer açmış, ovalarda ön tırnaklarıyla koşana ve ayağına çiviyle çakan, arasına toz, taş kaçmayan ve dördüyle hızlanarak fotoğrafını şambiyon olarak göğüsleyen kadim dost.

Örnek: "Vinçester tüfenginin kapow misali geri tepmesiyle sestten ürken atı Hapolyo'nun depmesi arasına sıkışan Cango Hacıp, üçbuçuk saat mahsur kaldığı aralıktan itfaiyeciler tarafından kurtarıldı."

ALIEN:

Göksel gemi yolculuklarında, evren deliklerinde bulunan bazı zararlıların şirazesinden çıkarak astronatlara kozmonotlara salması, iki ağzından birden salya vererek yılışması, parlak kafası ve derisi yediden yetmişe meşin ceket etkisi yaratan, organizması kurcalanmış **hibrit dinazor**.

Örnek: "Karşısında, ağzından ağız çıkaran bir alamet gören Nedret, elindeki köfteden köfte çıkararak Alien'in ikincil ağzına uzatınca o pezevenk hayvan kuzu gibi oldu."



FRANKEŞTAYN:

Doktorlukta seminer olarak bulunan, enzim içinde sırtüstü yatar vaziyette düzkontakt yapılarak araziye çıkarılan eklektik ve eli büyük umacı. Adam gibi adam.

Örnek: "Çiğerciden okka ile sakatat alarak ülkesine hayvan frankeştayn üretmeyi hedefleyen Edip, canı çekince projeyi Arnavut ciğeri yüzünden erteleyerek pul biber serpti ve ayran açarak bu başarıyı dört köşe mamur ziyafetle kutladı."

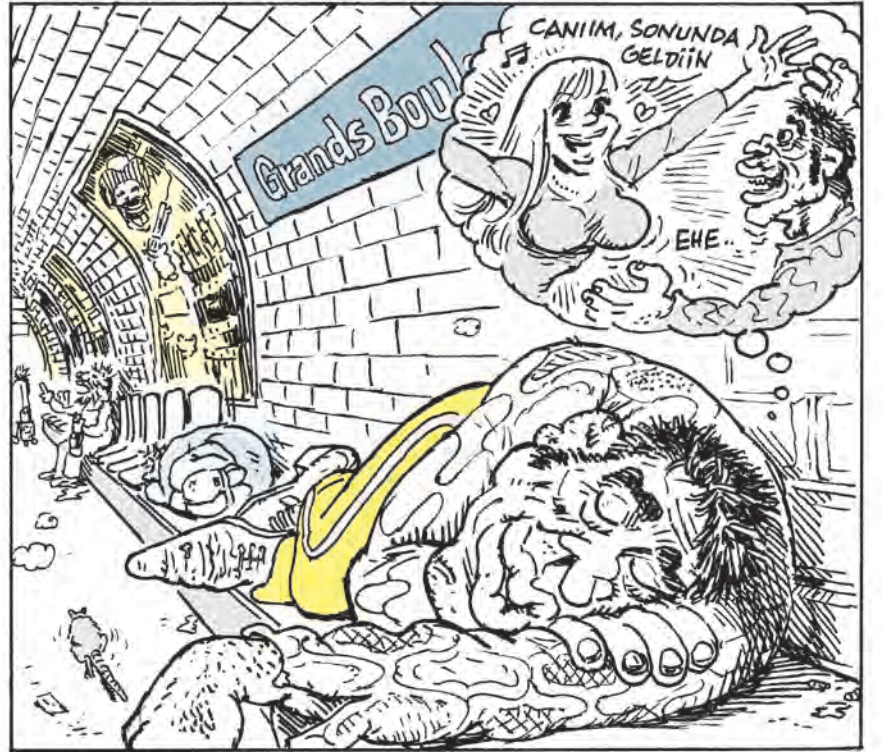
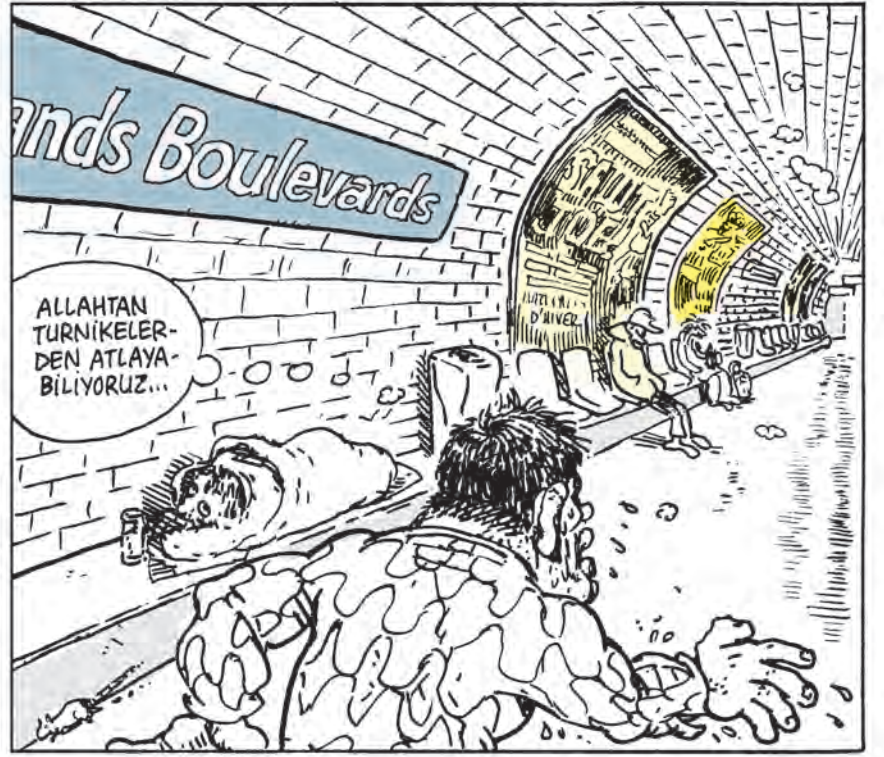


Selin

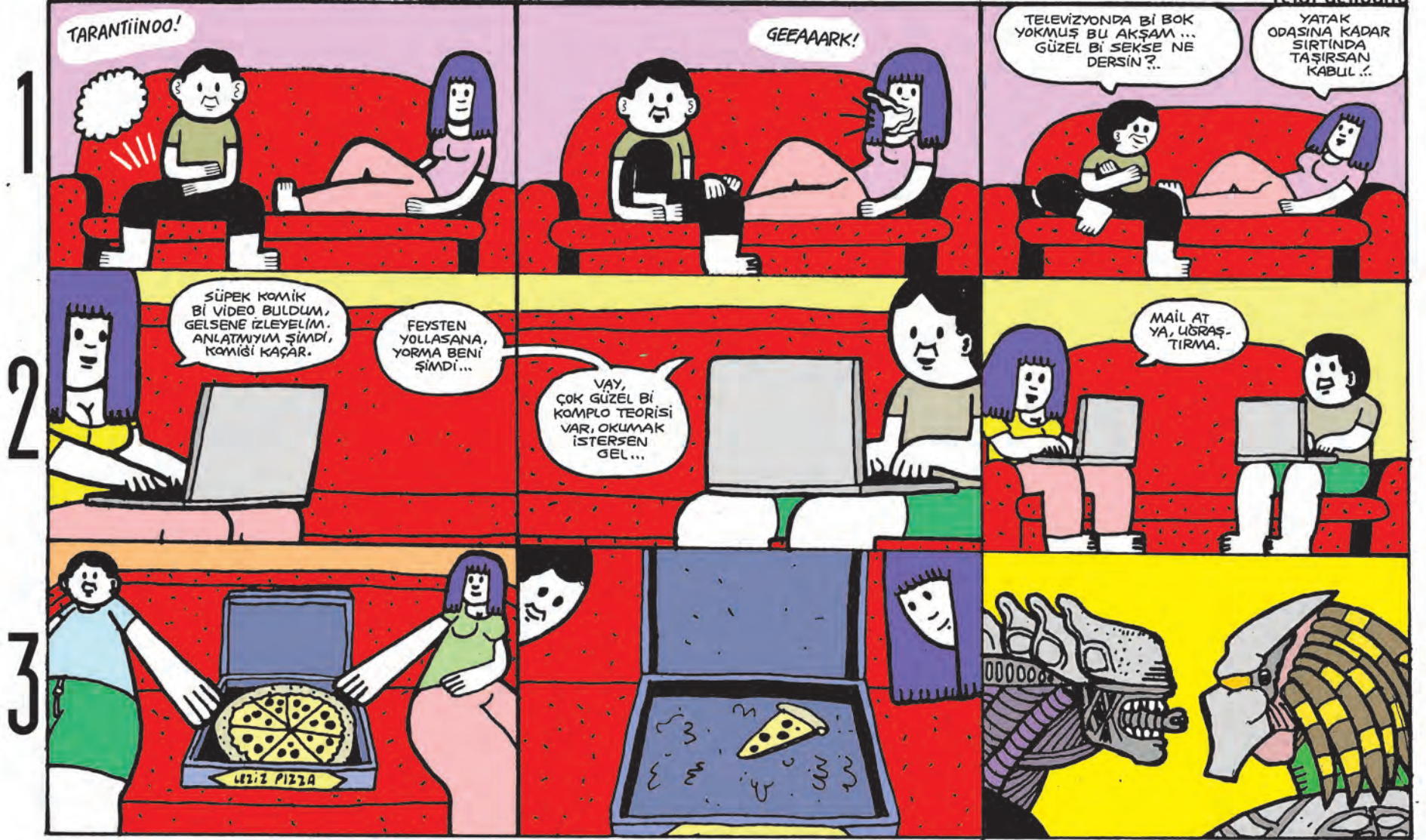
TUNCAY AKGÜN & YEMAL AKINTAN



ÖZET

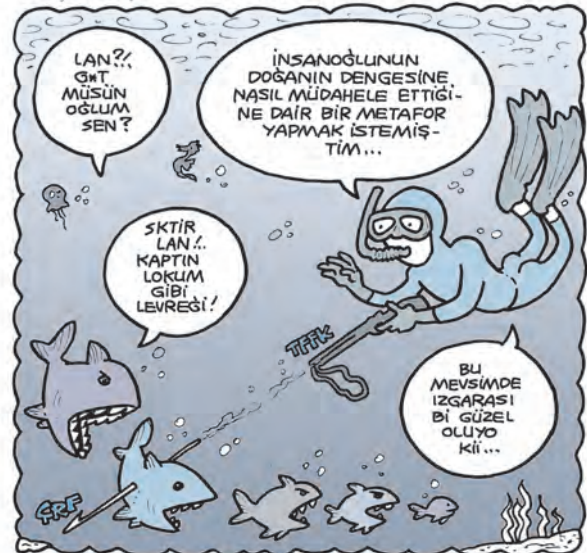
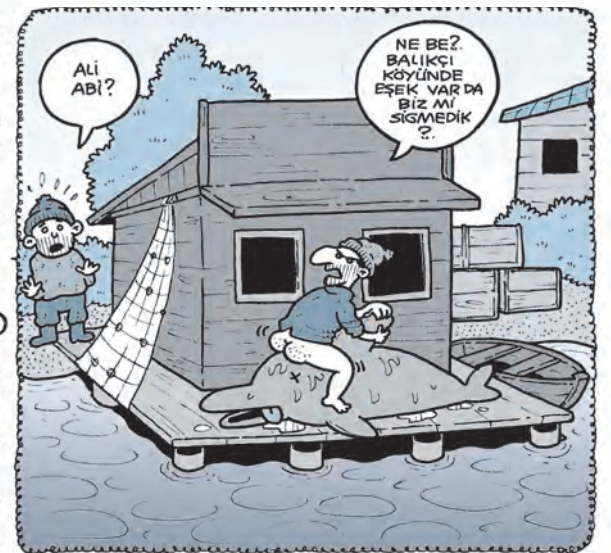


Devamı haftaya..



NURİ ÇETİN

nuricetin@yahoo.com



SIKILHAN

Atilla Atalay

- Alo Sıkılhan, dostum ben Enes Binsatar... Ticared ister miyiz? Ufak bir beton dökelim, az bir imar, şirin bir müteahhidlik? Tatlı bir kara cip, Ebu Eyyub El Ensari Houses de minik bir mülk?

- Mönik mülk?

- Eved, ticared... Oh ticared...

Sıfır riziko, bol rızık. Muazzam bir ortakçı buldum. Ne satsa herkes gözü kapalı alır. Herif tüketiciyi adeta hipnotize ediyor, alan bir daha alıyor. Hanki işe girse yal-dır yaldır peşinden koşuyor...

- Jet Fadil'i diyorsan, gene batmış kendisi, komploya uğramış filan...

- Yaklaşdın. Ama buranın Jet Fadil'i değil kendisi... Suriye'de bir çok muhafazakar ticared sever kimse ile defalarca kucaklaşmış. Orada sekiz on kerre batmış ama halk gene de her seferinde "Sihinti yok" diyerek kendisine ısrarla itimad gösteriyormuş. Suriye'nin durumu bozulunca o da buriya gelmiş... Aynı binbir surat, aynı ticari belagat lisani, aynı samimiyet. Halkın esnafı... Fadil'in kendini unutup yeniden piyasaya girmesi bir kaç yıl sürer. Ama bizim Suriyeli ortakçı yeni bir yüz... Ne satsa halkım dakkasında kendisini kucaklar...

- Minik mülk ne olacak peki, ne satcaksınız? Ona göre Ömür Dayımı, Aşur Dayımı, Advıye Halamı felan uyandırırım. Nedir mönik mülk?

- Sultan-ül Ticara, yani ticared'in sultanı, Ebu Huveyye Win Win Bungalowları...

- Ebu win win...

- Aynen öyle... Seni çekimser görüyorum yalnız. Kimseyi kazık-lama niyetinde değiliz. Risk olmadan rızık olmaz, ticaredtte kendi düşen ağlamaz. Hemen konuyla ilgili bir kıska naklediyim... Bir kerresinde kadim tüccar Ebu Hüveyye ve beraberindekiler, 70 deveden müteşekkil bir ticared kervaniyla marka şehir İhbikabad'tan, marka şehir Biberrye'ye gidiyorlarmış. Ebu Huveyye kervanın mola için durduğu her vahada, bir bir yetmiş devedin ardına dolanıyor, kuyruklarının altına diken koyuyordu... Beraberindeki esnaf Sultan-ül Ticara'nın bu hareketine bir mana veremiyordu. Sonunda içlerinden biri kendisine sordu "Ya Hüveyye, neden her bir devedin ardına diken koyuyorsun, nedir bunun hikmeti" dedi... Ebu Hüveyye şöyle bir durdu ve dedi ki: "Deveye diken lazım..." Bu arada sen bu telefonu neye kapattın ki gene? Alo... Böyle ticared, böyle win win olmaz, kısa vadede hemmen telefonu kapatıyorsun sen. Hiç hoş değil... Alo? Rızık? Ticared? Win-win? Alo... Cip... Çimento? İpek kravad? Alo...



- Alo Sıkılhan, Ömür Kartzambak ben, dayın dayın... Bak ne diy-cem İstanbul'un eli kulağında bugün yarın tufan olacak marka şehirde... Bir yazda kaçınıcıdır, hortumlar, taşkınlar, şehir komple çılgına bağladı... "Afat oldu kardeşlerim" deyip son bir kaç ağacı da kökleyerek komple betona devam edilirkene, intikamını alcek tabiyat ana.... Boş bir plastik ayran kabı gibi sürüklenip gidecek koca şehir...

- ...ve

- He?

- Sonra yani? Ne diyosun, kızılı erkekli toplanıp senin oraya mı geelim dayı? Tufandan korunmak için gemi mi yapıyon?

- Neye lafı ağzıma tıkip da alay geçiyon lan tırnık... Sonra çok yalvaracan amma bu dayına. Gemide bir çift bileti için araya akraabalar, vekiller koyacan. O esnada biz fıkras bilenlerin fıkras anlattığı, sesi güzel olanların şarkı söylediği, ilerleyen saatlerde alkolin da etkisiyle gençlerin kaynaştığı hoş bir ortamda olacağız... Al işte, anca kapa sen, göt afedersin...



- Yaa ben de erkeklerin dar kot, aşil tendonunu çapkınca kavrayan soket çorap ve slim fit atlet giymelerinden tahrik oluyorum, aklım başımdan uçuyo, konsantre olamıyorum mesela...

- Sen misin Bunalgöl... Önce bir "alo" deseydin...

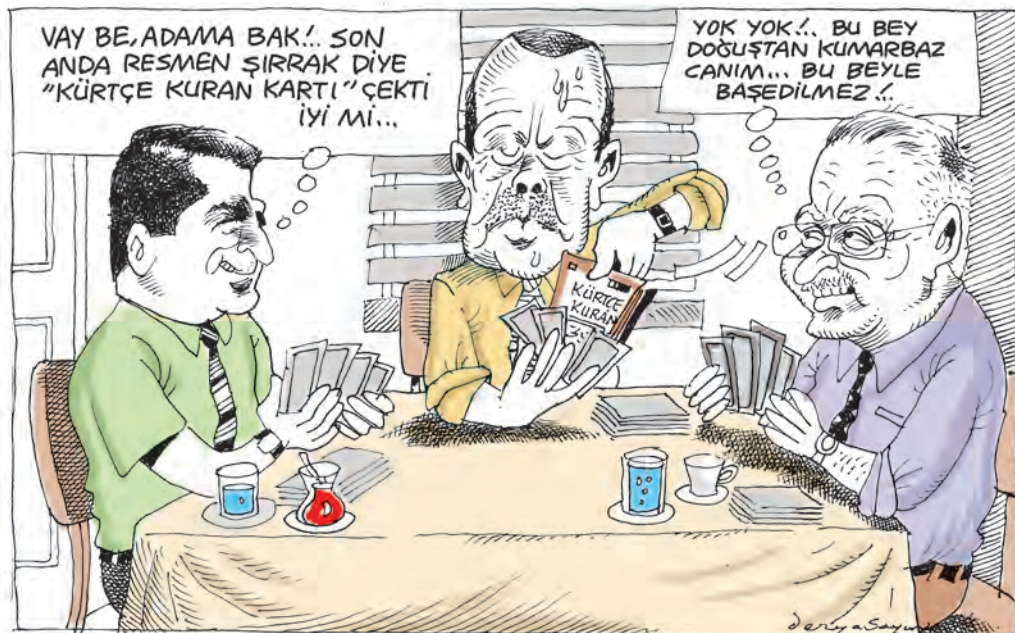
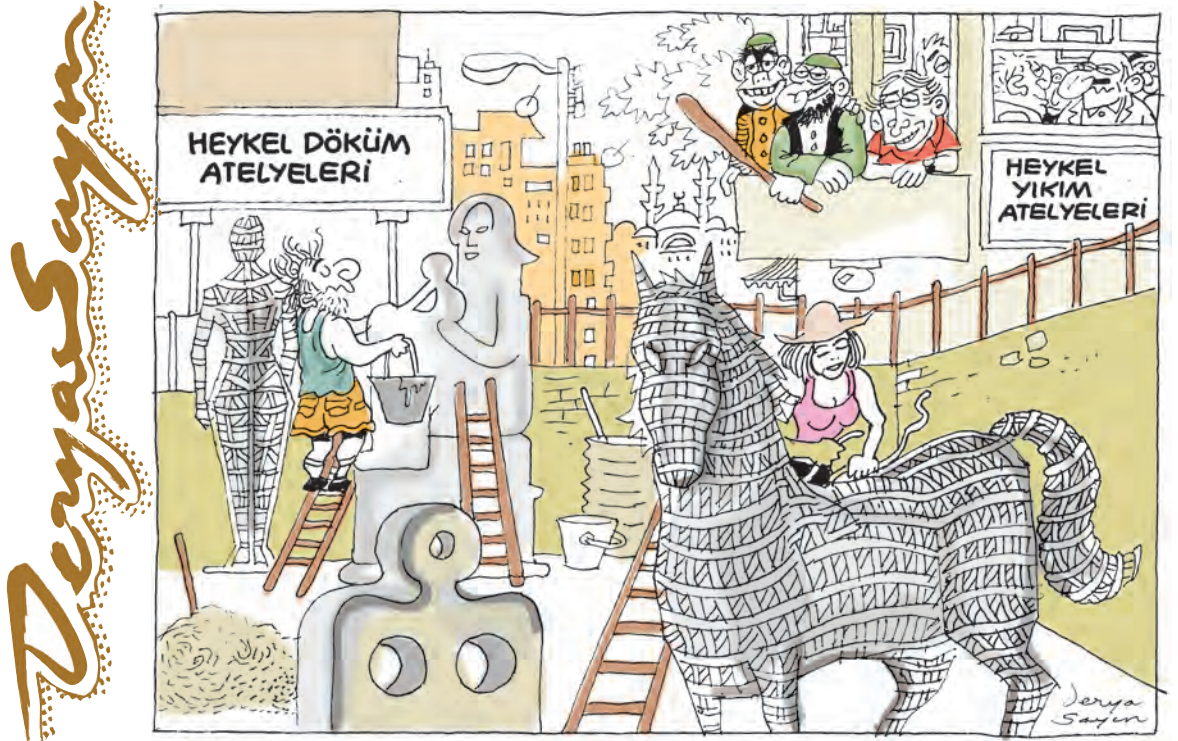
- O da var işte... Ben alo diyince sen de alo diyebilirsin ki, buğulu sesle "alo" diyen erkekte de tahrik olup şeytani arzulara kapılıyorum ben... Şimdi ben bunlardan erotik olaraktan etkilenip dünya işlerini unutuyorum deye, erkeklere "alo" demeyi yasak mı edicem, önü hafif kabarık dar kot geyenlere kezzap mı atayım?

- Alo... En son dediğini anlamadım... Alo... Alo... Alooğğ...

- Kasten "alo" diyosun de mi eşşoleşek! İffetsiz hayvan!!!



İŞİD'le rehine görüşmelerini sürdüren hükümet, Cumhurbaşkanlığı seçimin-den önce sonuca gitme peşinde..



Cumhurbaşkanlığı seçimi için Mardin' de miting yapan Başbakan, kitleye Kürtçe Kur'an gösterdi..



Ters zaman gladyatörleri (Ege'de Seyrüsefer)



H omeros'un **epi oinopa ponton** dediği şarap renkli denizin üstünde yine yelken açıp birkaç hafta sürecek olan sefere çıkıyoruz... Teknede Kaptan zorunlu olarak seyir defteri tutuyor, ben de seyir ceridesi tutmak ve bu sayfalar için her şeyi kaydetmek zorundayım. Zira ben bir denizci değil, bir cerideciyim... (Bkz. *Leman*, sayı 1147)

Gökçeada Kaleköy Limanı'nından **Cumartesi** günü **saat:16:45**'te rüzgara karşı yelken açtık ve kıyıdaaki kayalıkları yalaya yalaya ilerliyoruz... Kefalos Burnu'na doğru giderken rüzgar rotamıza uygun hale geliyor... Birazdan Kefalos Burnu'nu ve Gökçeada'yı arkamızda bırakıp Bozcaada'ya doğru seyir edeceğiz... **Rotamız Foça Limanı**... Hava gittikçe sertleşiyor, ancak Dört saat sonra nihayet Bozcaada açıklarındayız... Bozcaada'yı geçerken neredeyse dalgaların üstünde uçuyoruz ve hava kararıyor... Gece karanlığında dev dalgaların üstünde oluşan beyaz köpükleri, koşan mitolojik deniz yaratıkları gibi görüyoruz midemin bulantısından, sanki atılıyorlar, koşuyorlar, zıplıyorlar... Gece seyri dayanılmaz zor ama Kaptan Panayot böyle istedi, ne yapalım... Dalgalara dayanacak gücüm kalmıyor, Yirmi saat boyunca sadece bir-iki lokma peksimet ve iki bardak su içtiğim halde midem bulanıyor, içimde girdaplar var sanki...

Edremit Körfezi'ni sert Kuzey rüzgarlarıyla durmaksızın geçip sonunda **sabah 10:45** itibarıyla Foça Limanı'na giriyoruz... Tam **Onsekiz saatlik** bir gece seyrinden sonra bitkin bir haldeyim... Fakat ne var ki, uykusuz da olsam hemen civar araştırmasına gitmeliyim, zira Foça'da kısa bir süre demirleyeceğiz...

Yorgun ve uykusuz halimle Foça sokaklarını dolaşmaya başlar başlamaz ilk tuhaflıkla tanışıyorum... Foça'da bir Balıkçılık Festivali yapılıyor ve içinde ilginç etkinlikler var... Balıkçılık Festivali'nde "**Büyük Balık Tutma Yarışı**" için kurulan hassas balık terazisinde kuyruk olmuş bir halde cep telefonlarını tartan bir grup insan kalabalığı gördüm... Aralarında hummalı bir şekilde tartışıyorlardı bir de... "**Benim nokya 10 gram, seninki 12 gram...**" falan diye... Balık ağırlığının çokluk kavramının tam tersine bir orantıyla, azlık temelinde gramaj hesabıyla yapılan bu tuhaf yarış ani bir şokla bütün yorgunluğumu bir anda alıverdi...

Foça'nın, bu yörede sıkça bulunan Tüf Taşı'ndan yapılmış çok çok güzel eski taş evleri var... Evlerin kapı-pencere demirlerinde de sadece Foça'ya özgü, ustaca işlenmiş motifler bulunmakta... Zira unutmayalım, her beldenin mimari yapısı farklı olduğu gibi, kapı-pencere demirleri de her zaman farklı özellikler gösterir... İşte bu seyrine doyum olmaz Foça taş evlerinden birini yakından incelerken, Onsekiz- Ondokuz yaşlarında, her halinden o mahallenin genci olduğu gayet belli biri bana doğru gelip sert bir edayla, "**Fazla yaklaşmayın!**" dedi. Etrafta ondan başka kimse de yoktu. Şaşırdım, burası turistik bir bölge ve sokak arası, zaten yürürken evlere en fazla bir

metre uzaklıktasın, yaklaşmamak ne demek ki?... "**Neden?...**" diye merakla sordum... "**İçerde korunan biri var!**" diye cevap verdi... Baktım, ne evin önünde ne de çevrede bu mahalle gencinden başka kimseyi göremedim. Kimdi acaba bu korunmasız bir halde bu korunan önemli kişi?... Ben de "**Asıl korunması gereken bu kesme taş ev, onu da koru...**" deyince kızır gibi oldu, hemen uzaklaştım oradan...

Foça'da sert rüzgarlarda büyük restoran şemsiyesi kullanma becerisi diye bir şeyin varlığına da hayretle tanık oldum... Öğlen vakti hava epeyce rüzgarlıydı ve rüzgar bazen şiddetini arttırınca, yemek yediğimiz restoranın önündeki dev gibi tekerlekli şemsiyeler ya devriliyorlardı ya da başka bir restoranın önüne gidiyorlardı... Bunu önlemek için rüzgar çok hızlı esince bütün garsonlar tekerlekli şemsiye altlıklarının üstüne çıkıp rüzgarın şiddetinin azalmasını bekliyorlardı... Fakat bazen rüzgar uzun süre esiyor-

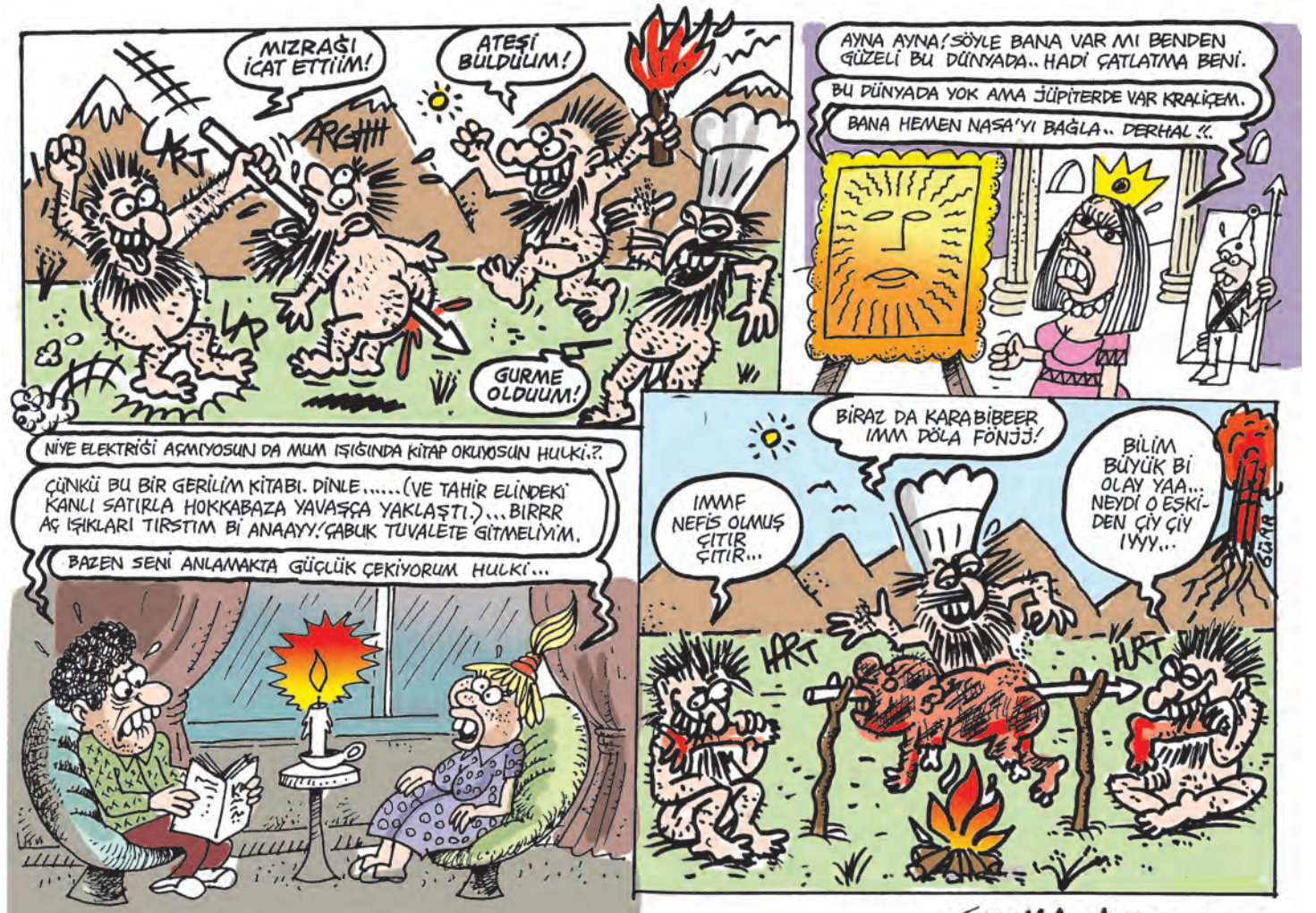


du, onlar da dakikalarca öylece duruyorlardı şemsiyelerin üstünde... Demek ki, **9 bofor** bir rüzgar esse, şemsiyeyle birlikte karşıdaki **Sakız Adası**'na gidecekler... Bu şemsiyeleri durdurmak için çok iyi bir denizci olmak gerekiyor sanki...

Foça Limanı'nında kafedeki sedirde yorgunluktan uyuyakalmışım... Uyandığımda limanın **Cacık** ismindeki uyuşuk köpeğini yanımda yatar bir halde buluyorum... Öylece bir süre **Cacık**'la beraber sarmaş dolaş uyuşmuş... Kaptan Panayot demir almamız gerektiğini söylüyor... Böylece öğlen vakti, sakin ve huzurlu Foça'dan **Sakız Adası**'na gitmek üzere demir alıyoruz... Oldukça uygun-suz rüzgarlarla yola çıkıyoruz... Sürekli değişen istikrarsız rüzgarlar var. Koca dalgalar teknenin bir başından vuruyor, bir yanından vuruyor, dut gibi silkeliyor beni... Kaptan bunlara **ölü dalgalar** diyor, ne demekse?... Düşmüş rüzgarların dalgalarıymış bunlar. Yani rüzgar yok olmuş ama halen dalgası yol alıyormuş... Bir o yana bir bu yana yuvarlanmaktan keçeğe döndüm... Sakız Adası'na giderken **Karaburun** açıklarında **74 metre** derinlikteyiz... Teknenin oturma havuzunun yanlarında bulunan anahtar panelindeki, çapayı otomatik indirme düğmesine düttümü çarptım ve çapa seyir halindeyken hızla denize inmeye başladı... Hemen farketmesek büyük tehlike olabilirdi. Kaptan'dan epeyce bir zılgıt yedim. Az kalsın açık denizde dötüyle tekne batırıp döte gelen ilk denizci olarak

navigasyon ve denizcilik tarihine adımla yazdıracaktım. Neyse ki çapa demirini vaktinde çıkardık çok derine gitmeden ama Kaptan çıkan çapayı kafama vuracaktı sinirinden... Anladım ki, denizcilik başka muhabbetçilik başka... Rüzgarları, dalgaları yedikçe, rüzgar aptalı, dalga manyağı oldum, elim ayağım birbirine dolanıyor... Hani denizde uzun kalıp denizin tuzuyla denizci olunur derler ya, bense pıdıcilerdeki ıslanmış rutubetli tuzluklara döndüm... Teknenin çeşitli daracık yerlerine kafayı vura vura yarım kalmış aklımla da kaybettim...

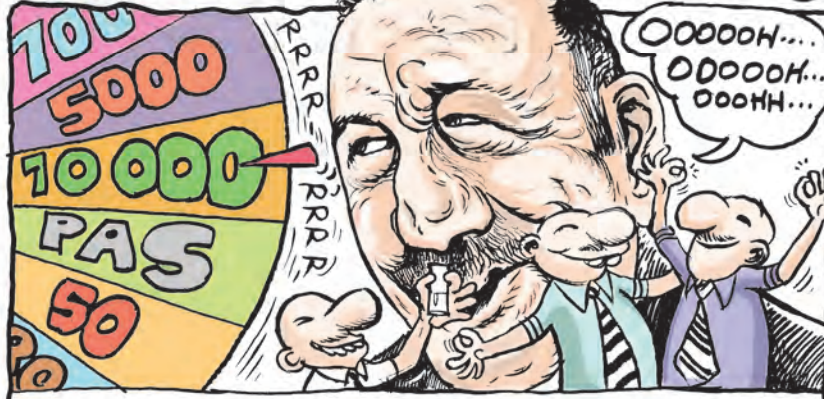
Nihayet akşama doğru **Sakız** ve önündeki **Oinuses Adaları** iyice belirgin hale geliyor ve Oinuses'in önündeki **Passa**, yani **Paşa Adası**'nı geçip Sakız Adası'na yaklaşıyoruz... Ne kadar da yakın bizim kıyılarına bu adalar, **Passa Adası**'na ve hemen önündeki **Vatos Adası**'na yüzerek gidersin neredeyse... Sakız Adası'na vardığımızda güneş batıyor ve adanın yüksek tepelerinin ardında kayboluyor. Bu adanın doğusunda yaşayanlar güneşin batışını hiç görmüyorlar...



Bencil Boysal

bahadirboysal@mynet.com

Bahadır BOYSAL



Geçenlerde TV'de Çarkıfelek programına efsane taverna şarkıcılarından Nejat Alp konuktu. Çark döndü ve yüksek puanlara gelince Nejat, nasıl da rakı yanıği sesiyle "ooooh... ooooh..." diyordu! Bu oh ohları iyî bilirim. Popçular, şarkıcılar bugün ağlarken.. tavermacılar için hala Tarabya'larda çark döndüyor çünkü!! Hala trikotajcılar gelip neşeyle oynuyor... üstelik klavye de otomatik!.. Nejat ooooh ooooh diye şarkısını daima söylerken.



Hap, esrar, heroin, bon-sai peşinde heder olduktan sonra bişekilde kendini bu işlerden kurtarırlar da sonradan sonraya güvercin besleme merakı peydah oluyor niyeysen?

HAYAT VE SEÇİMLER:

Şöyle bir bakıyorum da... samimiyetten neredeyse patlıycak başbakan. Eh, prim yapıyor çünkü. Tayyip Erdoğan, Cumhuriyet tarihinin en dediğim dedik başbakanıdır kuşkusuz. Sevilmesinin esasen nederi de budur. Sert ve otoriterliğin sevilmesi Türk insanının hayatının geneline hakimdir. Emel Sayın, boşanmadan evvel "Ben inişli, çıkışlı bir ilişki istiyorum, eşim yeri geldiğinde beni azarlamalı hatta dövrebilmeli" demiştir. Şiirimizde de bu baba-canlılığın etkisi en çoktur. Orhan Veli, Ece Ayhan gibi mazbut isimler sevilmezken, tarihten zafer kesitleri sunan Yahya Kemal ve bol kasvetli şiirleriyle Necip Fazıl başta. Ve gelelim bugünkü Türkiye'de "aydın insan" sorunu da büyüktür. Çoğu ya dötünü ziktiriyor ya da botoks yaptır-makla meşgul.



Yıllar evvel bi ele-manı geneleve götürmüşlerdi. Adam da devlet opera ve balesinde sanatçı. İlk defa götürmüşler. Kadına da sormuşlar sonra.. "Neler yaptı?" diye. "Hiçbişey yapmadı" demiş kadın.. "İnceledi durdu sadece."



Ve bir de bi tanıdığın diğünündeydik. Kadının evlendiği adam doğu kökenli biriydi. Adama sordular, "Karlığa kabul ediyor musunuz?.." Adam "Avat!" dedi. Hatta hemen ardından "Avat! Avat! Avat!" dedi. Meğer bi yandan mikrofon bozukmuş. Epey uğraştı ses çıksın diye.



Dünyaca meşhur Amerikan dizisi Dal-las. Çocukluğumuzda biz de epey denk gelmiştik. Bi de dizinin bel kemiği kadın karakter 'Su Elin' vardı. Neyse, bi bölümünde hoş bi kır partisi vardı. Su Elin'in bi kadın arkadaşı .. gayet de genç ve güzel bi kadındı. Yanında 100 yaşında bi ihtiyarla geldi partiye. Su Elin kadına "Aaa ne işin var bu ihtiyarla?" diye söylenince.. kadın "Parası için şekerim!" diye gülüm-seyerek partiden yoluna devam etti. İşte bu sahneyle, o çocuk kafamla dünyanın kaç bucak olduğunu ilk defa öğrenmiştim.



İşid konusunda doğru düzgün tek ses çıka çıka Cübbeli Hoca'dan çıktı. Açıkcası bu ramazanda tv'de gene en neşelisi oydu. Herneyse... bi dayıyla Cübbeli hakkında konuşuyorduk. "Bi ara sex kasedi de çıktı.. hatırlıyo musun?" demiştik.. o da dedi ki "Cübbesi var da ziki yok mu?" Kasedi de olur tabii..



Şiddetli depresyon nedeniyle hastaneye yatmıştı bi arkadaşım. Orada, kar-tinde falan hastaların en çok sevdiği şarkı Mustafa Sandal'dan "İşyanlar"mış. "İstersen dağlar dağlar.. yerinden oynar.. oynar.." 50 defa üstüste dinli-yorlarmış. Hastane sonrası onda da alışkanlık ol-muştu bu şarkı. Bazen de aniden titrer, gözünden yaş gelirdi.



Bu yaz sahilde gayet yağlı bi kadın uzandı yanıma. Sohbet ettik biraz. Eveledi geveledi.. 1960'larda sana benzeyen bir sevgilim vardı deyince topar-landım içmeden kalktım. Yav zaten başkasına ben-zetilmek iğrenç. Bi de 1960 olunca iyice bi tuhaf oluyo insan.



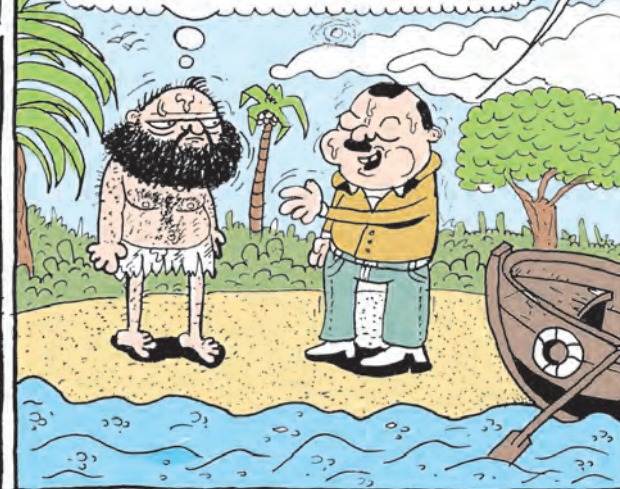
Star ünvanı alan her şarkıcı da enteresan bir dertsizlik, tasasızlık baş gös-teriyor.. Megastar Tarkan'a o kadar sert eleştiri yapılmıştır. Ancak kendisi bir defa dahi kameralara küfür etmemiştir. Onu geçtik.. sinirlilik belirtisi bile yoktur. Ajda Pekkan falan da b öyle. Bu kişiler, dertsiz görünümünün yanında, bi de bu tepkisizlikle çevrede avanak izlenimi yaratırlar. Söylenenleri de anlamıyor gibidirler. Bu aptalımı hava yaşlılıkta sorun çıkarabilir. Sonra geçmişte yaşıyormuş gibi olmalar başlar. Dalga geçilse bile hep saygı duymak hayra alamet bişey değil!..



Deniz Tanrısına; öğlen girmiyce,
öğlen sakat diyen MERT DOLAPÇIOĞLU
Sunar...

BAK İSTE JİLET VURMUŞSUN SEN..JİLET VURMIYCAK SIN.
JİLETİ Bİ VURDUN MU ÖNÜNÜ ALAMAZSIN...Bİ KERE
VURMUŞSUN ARTIK SEN...

Yirmi yıldır ıssız adada mahsur
durumdayım... Beni kurtarmaya gelen
adamin çevirdigi geyige bak...
Sokucam böyle işe!..



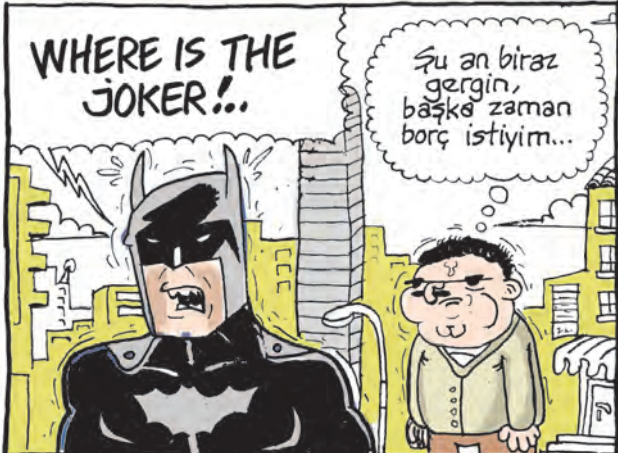
ŞŞT PATRON, EHEH ANLARSIN YA..ŞŞ BAK BAK,
ANLADIN SEEN...EHEH...ANLADIN DİYORUM SEN...

Ulan alt tarafı "mallar geldi"
diyecek... her seferinde şu girdiği
triplere bak... En iyisi kursunlatı-
yım şunu...



ABI SANA EKMEK MUSAF ÇARPSIN GÖRDÜM DİYORUM,
RESMEN HAVADA UÇTU UFO... BAK YEMİN ETTİM
SANA...

Ulan Nasa hava alsın diyiz kapıyı açmaya gelmiyo hiemen doluyo pezevenkler...



Geçtiğimiz haftalarda bahsetmiştim, kirâda oturduğum daireye, kapısını 'koçbaşı' kullanarak kıran hırsızların girdiğini.. Bu aptalca ve iğrenç görüntüyle, akşamüzeri eve döndüğümde karşılaştım. Kapının tam ortasında, parçalanarak açılmış, kocaman bir delik vardı. Herhalde kilitle uğraşmak istememişlerdi! Yaklaşık iki aydır, binayı satın alan 'laz müteahhit' tarafından, bir şekilde taciz edilmektedir. Özellikle Laz dedim, çünkü bu herifçiğün aynen, bir 'Adile Naşit / Münir Özkul / Şener Şen (Vecihi)' filminde yan karakter olarak gördüğümüz, Şevket Altuğun canlandırdığı, elinde radyo teyp taşıyan, Almanya'dan dönüş yapmış, Adile Naşit'in evin satın aldan sonradan görme zengin, davranış ve tip olarak aynısıydı! Bu gıcık tipten, filmde Adile Naşit'in ve kızlarının evine girip, "Ha bu evi ben satın aldum, ne zaman çıkacağınız?" demesi gibi, o da kapıyı açtığımda tuhaf ama aynen bu lafı ederek içeriye girmiş, izin almadan yatak odama bile geçip bakmıştı. Kapıyı, o gülünç ve zavallı durumda görünce, düşünmeden, hızlı adımlarla yukarıya, semtin karakoluna yürüdüm.

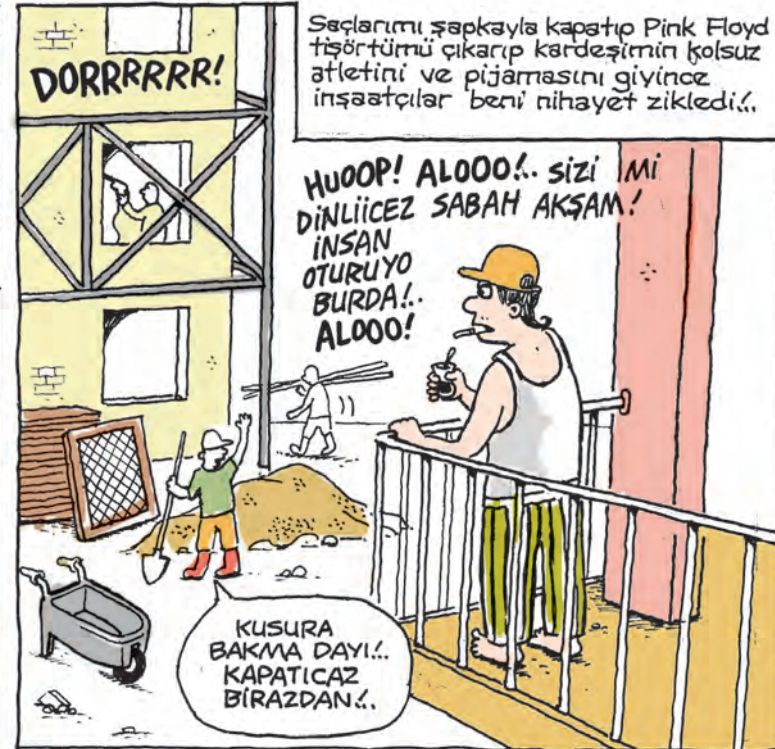
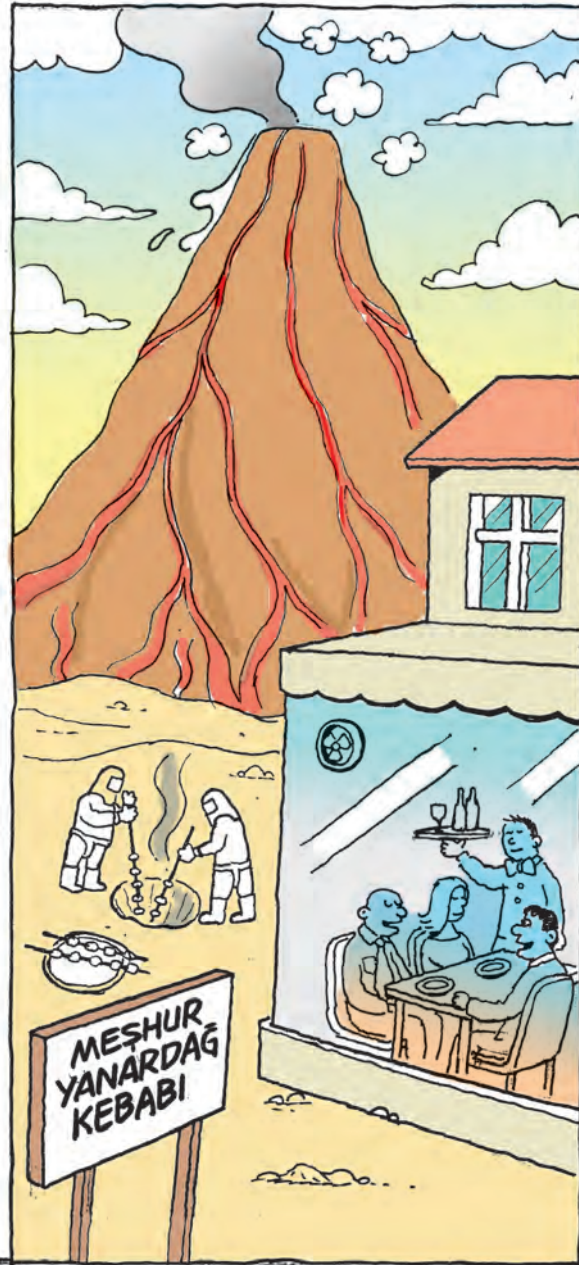
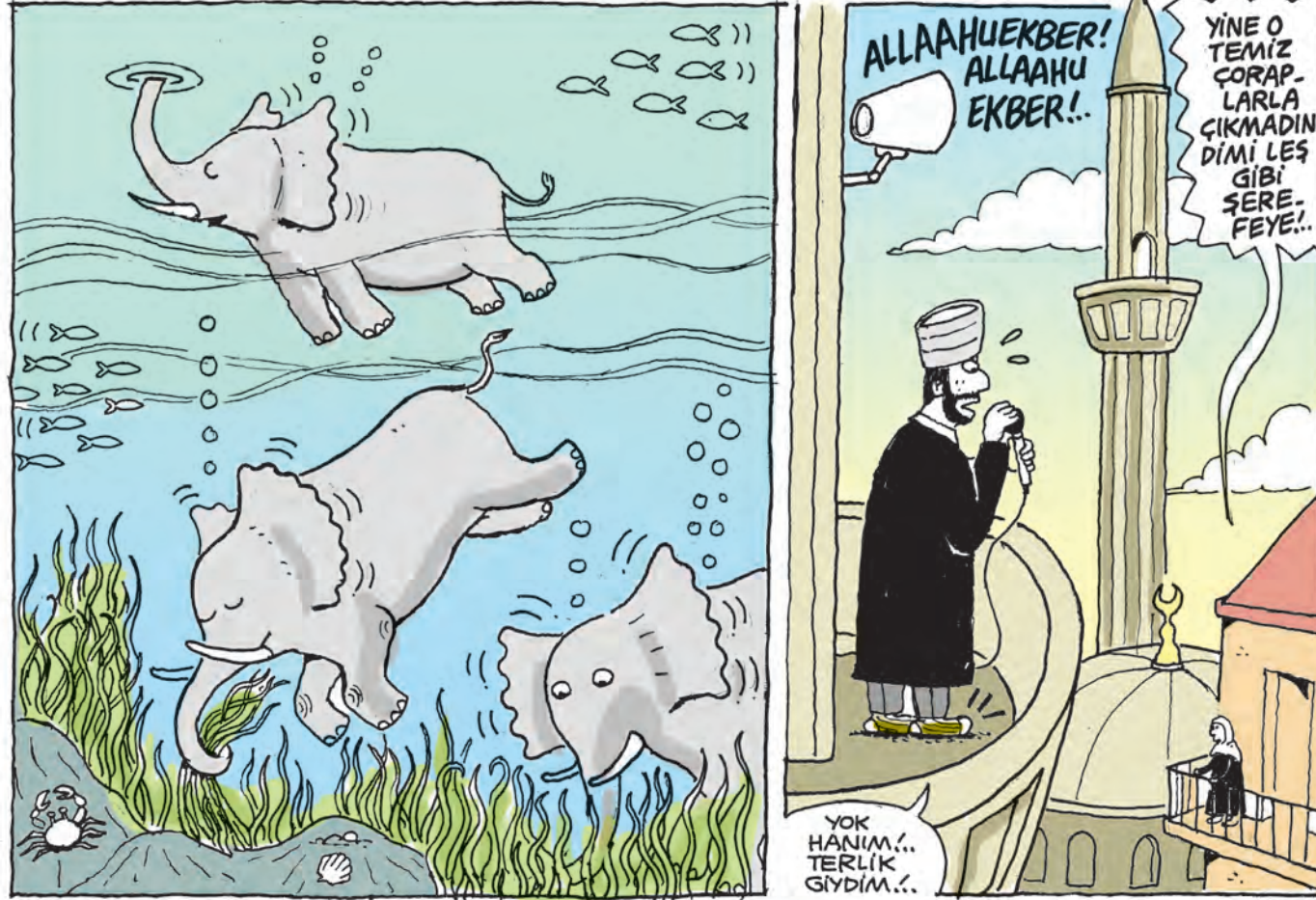
Aklımda, insanın sinirini bozan, o kurnaz Laz müteahhit vardı. Bu işi kesin o, daha doğrusu kendisi bu pisliklere elbette elini bulaştırmayacağından, adamları yapmıştır diye düşünmekteydim. Dört katlı koca binada, bir tek ben kalmıştım. Eli balyozlu adamları, diğer bütün yaşlı kiracıları çeşitli yöntemlerle yıldırarak (ön bahçe kapısını balyozla parçalamak, alt bahçeye inen korkulukları söktürmek gibi lüzumsuz aksiyonlarla) korkutmuş, başka semtlere veya memleketlerine taşınmalarına sebep olmuştu. İnat ederek kalmıştım ben; haklarıma (bir senelik Kontratıma) kanunlara, devletin koyduğu, kiracıları koruyan bu tür yasalara v.b. bu tür tuhaf şeylere güveniyordum işte!

Yokuşu bitirip soluk soluğa karakola vardığımda ağızımdan çıkan ilk laflardan biri de bu olmuştu. Devlete güvenmekle ilgili, duygusal bir cümle çıkmıştı ağızımdan. Bu sıcak akşamüzeri saatinde, karakol kenarındaki gölgeli çardakta oturmuşlar, sohbet ediyordu polis memurları. Hiçbirinin, benim heyecanlı durumumun ciddiyetini anlamadığını farkettim hüznü. Sonra, onların 'polis' olduğunu, bu tip hırsızlık olaylarıyla, hattâ daha fecisi ve tuhaflarıyla kimbilir kaç kez karşılaştıklarını, artık alıştıkları için bir tepki vermediklerini düşündüm. Fakat ne yazık ki öyle de olmadığını gördüm. Alıştıkları için değil, tepki göstermekten hoşlanmadıkları, buna 'inanmadıkları için' tepki veremiyorlardı. Dizindeki otomatik silahla oturarak nöbetini tutan, o yaşlıca eski polis özellikle, fikrini açık seçik ortaya koydu. "Evsahibinin bunları yapmaya hakkı yok! Oturduğum evi ya o soydu, ya da en azından binayı bu virane hale getirerek, hırsızların içeriye kolayca girmesine sebep oldu" dediğimde, yardım amaçlı gittiğiniz bir resmi kurumda, devlet'in bir görevlisinden duymayı isteyeceğiniz son şeyi söyledi: "Bak, senin yerinde olsam, ben de taşınırım o evden hemen! Niye duruyorsun ki orada?"

Çoğunun, 'inat etmek, direnmek' gibi kavramlarla bir alışverişi kalmamıştı artık hayatta. Öteki genç polis memurları ise iyice cahildi; 'kira kontratının' ne demek olduğunu bile neredeyse bilmiyorlardı, "bir ev satınla, orada oturan kiracıların kontratı aynen devam eder, yükümlülükler yeni mal sahibi için de geçerlidir," bu basit kanunu hele, benden 'roketle uzaya çıkan köpek-insan' haberi duymuş gibi yüzüme garipçe bakarak işittiler. Gerçi onları suçlayamam, bu tür bina / yıkım gibi işlerle daha ilgili görünen Zabıta'nın memuru bile, sorduğumda saçmalamıştı. Zabıtaya da danışmıştım, bu laz evi başıma yıkarsa, ne yapabilirim diye. Aslında kimseden yardım istediğim yoktu, şimdilik başımın çaresine bakıyordum; sadece gerektiğinde, mevcut yasalardan yararlanmasını istiyordum. Ama tuhaf; ya bu yasaları bilmiyorlardı, daha fenası onlara inanmıyorlardı! Aynı cümleyi, iki polis memuru, bir komiser, bir zabıta amiri, bir zabıta memuru kurmuştu: "Uğraşma hiç bence. Sen de taşın ordan, bitsin bu derdin."

"Dertler, benim arzumu bu kadar kolay bitecekse, sana, devletin savcısına, hakimine niye maaş ödeniyor o zaman!?" Bunu, diyemedim elbet. Çünkü, -aslında ciddi ciddi yaptıkları teklifi- öğüt / tavsiye adı altında paketleyip sunuyorlardı. İsrarcı olduğum için, ne yazık ki onlara 'iş' de çıkarmıştım. Bir ekip hazırlandı nihayet, üç polis ve ben olay tesbiti için yola çıktık. Memurların ekip otosundaki muhabbeti, çardak altında olduğu haliyle devam ediyordu. Hırsızlıkla ilgili, benim kendi sızlanmalarım dışında, hiçbir şey konuşulmadı. Belki fazla Behzat Ç filmi izlemiştim, işini seven, bilen, uzman polisler bekliyordum. Ne biliyim, en azından küçük bir fikir, ufak bir teknik yorum duymak ferahlatıcı olurdu. Eve dek, yalnızca Brezilya Dünya kupası maçları ve iftarda nerede, ne yenileceği konuşuldu. Çoğunun oruçlu olduğunu görünce, ben de sustum hırsızlık hakkında sızlanmaktan veya fikir yürütmekten. Ayakkabıları cilalanmış, güneş gözlüklü o genç polis ile özellikle, aramızda gizli bir gerilim vardı. "Vatandaş" basit ve değersiz gören refleksiyi, en başında tavrı almıştı nedense. "Devletten, onun polisinden yardım, güvence almayı istediğim, kusura bakmayın ama 'arkadaşça' tavsiyeler değil! Lütfen sakın olmamı da söyleyip durmayın. Nasıl sakın olabilirim Allah'a şükür! Bilgisayarım çalındı diyorum. İçindeki bütün yazıları çizimlerim ve özel belgelerim gitti!" Yakışıklı, şık, şekil genç memurumuz o arada, bundan kazancı ne olursa, bana ayar vermeye kalkışmıştı: "Az önce laptop demiştin, şimdi bilgisayar diyosun. " "Ee?" diye, suratına baktım. İnanılmaz bir ürkütücü özgüvenle (insan her zaman az birşey ürkek, az birşey şüpheli olma-





lıdır çünkü) "Laptop başka, bilgisayar başka!" dedi, "Bilgisayar, masanın üzerinde duran şey, Piisi. Laptop ise.."

"İkisi de aynı," dedim, "Kompütür." Sonra konumuza döndük. Onların birer hafife olmadıklarını biliyordum, yine de insan teknik bir ifade, bir olay yorumu bekliyordu. Futbol ve iftar muhabbeti bittiğinde bu kez eve girdiklerinde karşılaşılan balkon manzarasından konuşulmaya başlandı. "Tam nargilelik," dedi birisi. "...nün çok güzel yerinde oturuyosun," dedi öteki. "Kiracıyım," dedim, "bu salak evde, kışları kıçım donuyor.. O laz müteaahit gibi evin asıl 'sahibi' olsam, belki gerçekten tadını çıkarırdım." Gayet doğal ve de gelip gidenlere, çamaşır makinesi tamircilerine de her zaman yaptığım şekilde, otomatikman ve dostça "Bir şey içer misiniz?" diye sordum. Oruçlu olduklarını unutmuşum. "Niyetliyiz. Ne içmesi?" diye gene gıcık bir yanıt verdi, şık güneş gözlüklü polis. Sanki sevabı-günahı bana yazılıyor, bana ne oruçluyusan, neredeyse dövecekti kola ve maden suyu teklif ettiğim için. Çocukken yaşamıştım benzer bir duyuyu: Bir Ramazan günü oynarken, kafasına yanlışlıkla top attığımız bir ağbi, "Ulan zaten oruçluyum, sinirim tepemde, şimdi dalar ederim sizi!" diye gözleri kıpkırmızı konuşarak, fecii korkutmuştu bizi! Bir tanesinde de geçen yıl, meşhur Yazıcıoğlu 'bilgisayar' pasajında, aklıktan beyni döndüğü için gene krize giren bir bilgisayarçı, yaktığı anakartının üstüne bir de ciddi miktarda para istemiş, sonra bilgisayarımı veremeyerek 'rehin almış', uzayın gerilimli o tuhaf tartışma sırasında, sürekli gözleri kayarak uykulu bakmıştı bana. "İçmesini bilmeyenler" gibi, bunlar da "tutmasını bilmeyenler"di.

Tek bir polis, o da canımı acıtan hırsızlık olayı konusunda Şerlok Holms yorumları yapamasa da, neşeli davranıyor, en azından bazı tavsiyelerde bulunuyordu. Yazar-çizer olduğumu da öğrendikten sonra, "Ağbi boş ver yaa. Ne uğraşsın, taşın evden" dedi, "Ama bu olayı, yaz derginde mesela, Laz müteaahiti o zaman teşhir etmiş olursun hem!"

Yazıyorum işte dostum. Yirmi yıldır, başımdan geçenleri, acı tatlı günlük olayları, oturup yazıyorum hep zaten. Ama teşhir etmek için, bu vatandaşın gücü yetmez. Yetse, orada, karakolda yapardım şikayet dilekçemi verip. Bunun için dergiye gazeteğe gerek yok.

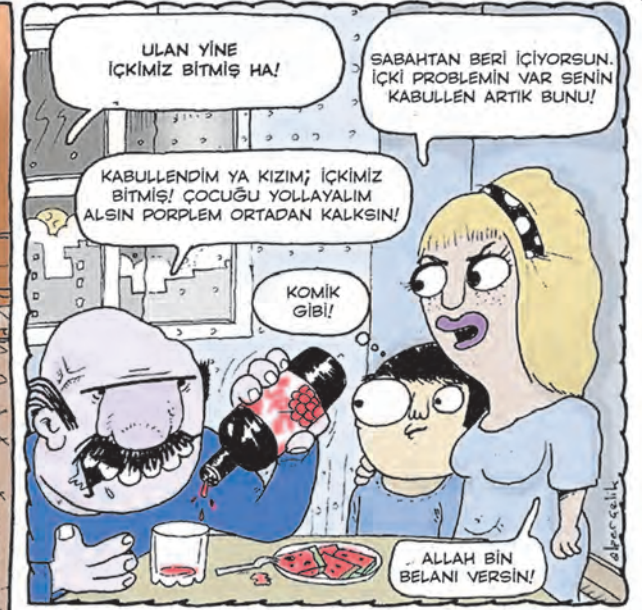
O geceyi virane binada, parçalanmış kapının arkasına eşyalardan barikat kurarak geçirdim. Öncesinde, elimde fenerle aşağıya inmiş, bahçedeki vanayı yirmi dakikalığına açıp hızlı bir banyo yapmışım. Vanayı hemen kapatmak lazımdı. Çünkü kötü kalpli lazın, cahil ve eli ayarsız adamları evi balyozlarken, komple tesisatı da kırıp dökmüştü. Gece saat on ikide, yıkıntı altı katın, yerlere molozlar saçılmış karanlık boş odalarını, yuvarlak beyaz fener ışığı yansıtarak dolayırken, mutfağın şırıl şırıl aktığını gördüm. Ana vanayı açınca, kırık borulardan binaya şarıl şarıl su boşalıyordu. 'Hiç zkimde olmaz' diye düşündüm önce, nasılsa su saati ortaktı, binaya aitti, parası yeni mal sahibine girdirdi! Ama, ülkenin, gezegenin suyuna acıdım. Aktılır mıydı boşa, banyoların boşaldığı şu günlerde. Çabuk yıkayıp, kapattım vanayı. Kapıya yığdım eşyaları, yatıp uyudum.

Ertesi gün ifademim son halini imzalamaya, belki de bir suçlama için, karakola gittiğimde, artık son lafı da 'babacan komiser' söyledi. Yeni evsahibinden şüphelendiği tekrarlayınca, olabilecek en açık haliyle, yapmamamı, bu işin altından kalkamayacağımı söyledi. Bu adam bu kadar acımasız ve kurnaz ise, kolayca bir karşı 'hakaret' davası açardı, onu hırsızlıkla itham ettiğim için. Aylarca, belki yıllarca uğraşırdım, zaten param da yetmezdi mahkemeye avukata filan. Ve Final: O bir an önce kaçıp kurtulanlar gibi, niçin ben de ordan hemen taşınıp, bu işi unutmuyordum?

Uğraştım bayaa bir süre. Harabe, suları kesik binada birbuçuk ay yaşadım. Sonuçta bir noktada tikanıp pes ettim. Bir Zabıta amiri, polis memuru. bir nüfus dairesi görevlisi!.. hiçbir, içinde 'devlet' kelimesinin geçtiği, umut verici bir teknik yorum veya ifade kullanamadı. Şu an yeni kaldığım evde bu satırları yazıyorum. 'Normal' Devletin, günümüzde itibarı kalmadı. Normal devlet kavramı, normal polis diye birşey yok. Ya Tayyibin polisi var, ya cemaatin polisi var, ya şekil polisi, bilmem nerenin derin polisi var; şunların gizli devlet yapılanması var, bunların devlet örgütlenmesi var, paraleli, eşkenar dörtgenlisi var Normal, basitçe olabilmesi gereken, klasik Devlet yok! Çünkü, hiçbirşeye ait olmayan, tarafsız, takım tutmayan normal bir devletin, hiçbir çekiciliği yok! Böyle, kitaplardaki gibi, derin olmayan, yüzeysel, 'iğrenç sıradan!' bir devlete, kimse saygı gösterip inanmıyor, memuru çalışanı bile.

Geçen gün, Artvin Arhavi'de oturan, buradaki ev yıkılınca çocuklarının yanına İzmir'e taşınan, eski Laz komşumu aradım. Çünkü onlar, Kemal ağbi ve Rabia abla, son iki aydır arayıp durumumu soruyorlardı. İyiym dedim, unuttum bütün pislikleri, bütün yapılan çirkinlikleri. Yeni bir hayata başladım, küçük eşyalarla, küçük beklentilerle, daha büyük bir hayata! Yeni bir bilgisayar aldım taksitle. Sizin oralarda hava nasıl? (Sıcakmış çok İzmir, klima taktırımlar salona.)

ALPER ÇELİK



otomatikalper@hotmail.com

2014-08 Ağustos 5 TL pernak kutu s.t.

BAYAN YANI

İYİ KIZLAR CENNETE KÖTÜ KIZLAR DİREĞE

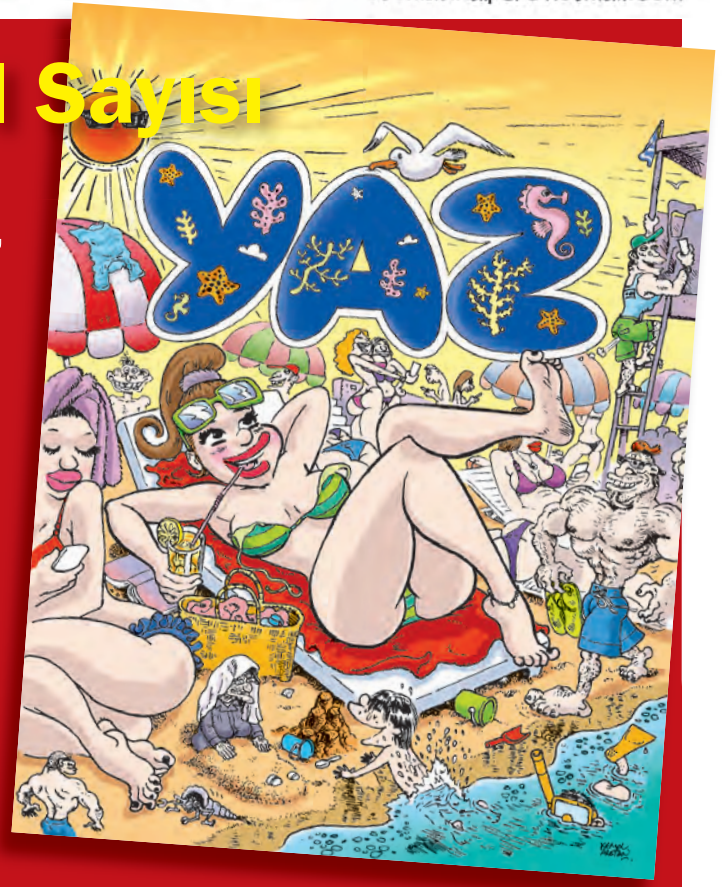


Bayan Yani Ağustos sayısı muhteşem çıkartmalarıyla tüm satış noktalarında

LeMan YAZ Özel Sayısı

Plaj, deniz, güneş, parmak arası terlik, kızgın kum, palet, şemsiye, hamak, jet ski, kayak, ada, mayo, yelkenli, turist, türk kası, don, slip mayo, haşema, havlu, güneş kremi, 100 faktör, bikini, midye, dalış, limonata, buz, karpuz, olta, balık, mayokini, tebliğciler, cankurtaran, trampelen, kumul kozalaklar, ıstıdye, dondurma, yosun, deniz anası, köpüş balığı, muza biniş, yamaçtan uçuş...

ÇÖL SICAKLARINI ALT ETMENİN EN KOMİK YOLU..
BAYİİLERDE..



Sayı: 1183
5 Ağustos 2014
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN • Yazışmaları Müdürü: Zafer AKNAR • Müessese Müdürü: Ali YAVUZ • Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ • Grafik: Murat Yüceşan • Cebirail Okcu • Renk: Fikret Özdemir • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 vBeyoğlu/İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 • Baskı: LeMan Matbaası • Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadimköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • Genel Dağıtım: D.P.P.A.Ş

